

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออุบัติการณ์ผสมซ้ำในแม่โคนมลูกผสม โดยใช้ตัวแบบลือกเส้นตรง

วีระศักดิ์ ปัญญาพรวิทยา^{1*} ศรีปภูมิการ² และสาวุช ฉายประสาท³

¹คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50100

²ศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพเชียงใหม่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300

³ศูนย์พัฒนาเชื้อพ่อ โภพันธุ์ โครงการหลวงอินทนนท์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300

*ผู้เขียนผู้รับผิดชอบ E-mail: pveerasak@yahoo.com

บทคัดย่อ

ข้อมูลรายตัวและข้อมูลการสืบพันธุ์จากแม่โคนมจำนวน 3,372 ตัว จากฟาร์มโคนมรายย่อย จำนวน 591 ฟาร์ม จากการบันทึกข้อมูลของศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพเชียงใหม่ ถูกนำมาศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับอุบัติการณ์ภาวะโภคสมช้ำ ปัจจัยที่ศึกษาประกอบด้วย ระดับสายเลือด ไฮดรอเจน ภูมิคุ้มกันที่แม่โภคคลอดและลำดับห้อง ทำวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยและสัดส่วนการเกิดอุบัติการณ์โดยใช้ตัวแบบลือกเส้นตรง (PROC GENMOD, SAS version 9.0) ที่มีการกำหนดฟังก์ชันการกระจายตัวแบบปัวซอง ผลการศึกษาพบว่าแม่โภคที่คลอดในฤดูร้อน มีอุบัติการณ์ผสมซ้ำสูงกว่าแม่โภคที่คลอดช่วงฤดูฝน ($p < 0.0001$) แต่ไม่พบความแตกต่างของอุบัติการณ์ ระหว่างระดับสายเลือด ไฮดรอเจน ภูมิคุ้มกันต่างๆ และลำดับห้องการศึกษารังนี้แสดงให้เห็นว่าอุบัติการณ์ ผสมซ้ำที่เกิดขึ้นในฟาร์มโคนมรายย่อยสามารถพบได้ในทุกลำดับห้องแต่แม่โภคที่คลอดในฤดูร้อน มีอุบัติการณ์ผสมซ้ำระดับสูง

คำสำคัญ: แม่โภคสมช้ำ, ตัวแบบลือกเส้นตรง

บทนำ

ปัญหาแม่โคผสมซ้ำ (repeat breeder) เป็นปัญหาที่สำคัญในการเลี้ยงแม่โคนม ไม่ว่าจะเป็นในต่างประเทศ (Lucy, 2001) หรือในประเทศไทย (ปราจีน, 2546 ; สุพิรัตน์, 2546) ผลที่ตามมาจากปัญหาดังกล่าว คือ ความสูญเสียจากการห้องว่างและเพิ่มอัตราการคัดทิ้งจากปัญหาระบบสืบพันธุ์ (Lucy, 2001) และจากรายงานประจำปีของกรมปศุสัตว์ ปี 2547 โดยรายงานข้อมูลรวมจากศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพจำนวน 9 ศูนย์ พบว่าอัตราผสมติดในแม่โคนมเท่ากับ 38.67 % (กรมปศุสัตว์, 2548) ซึ่งสะท้อนทางอ้อมให้เห็นว่าปัญหาการผสมซ้ำยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญนอกจากนี้ภาวะโภคสมซ้ำซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญในทางคลินิก โดยมีรายงานของชัยเทพ และคณะ (2542) ที่พบว่าปัญหาระบบสืบพันธุ์ของแม่โคที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสัตว์ที่รวมถึงปัญหาผสมซ้ำคิดเป็น 14.14 % ของจำนวนการรักษาทั้งหมด

รายงานในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อภาวะโภคสมซ้ำส่วนใหญ่เป็นการศึกษาทางด้านสุขภาพและความผิดปกติทางการสืบพันธุ์ เช่น ภาวะมดลูกอักเสบ ภาวะการติดเชื้อที่อวัยวะ สืบพันธุ์ (ปราจีนและคณะ, 2544ก) และได้มีการศึกษาอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขและลดปัญหาดังกล่าว (ปราจีนและคณะ, 2544ข) แต่อย่างไรก็ตามยังไม่มีรายงานในด้านระบบวิทยาที่ชัดเจน เช่น รายงานเกี่ยวกับอุบัติการณ์หรือปัจจัยที่มีผลต่ออุบัติการณ์ผสมซ้ำ

ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากแม่โคนมของฟาร์มโคนมของเกษตรกรรายย่อยซึ่งเป็นฟาร์มโคนม กว่า 100 แห่งในประเทศไทย การศึกษาและวิจัยในฟาร์มกลุ่มนี้จึงเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาการเลี้ยงแม่โคนมในระดับกว้าง นอกจากนี้ได้ใช้การสร้างสมการลีสก์เด้นตรองที่มีการกระจายตัวแบบปัวซองในการวิเคราะห์ซึ่งยังไม่มีรายงานทางระบบวิทยาทางด้านสุขภาพโคนมโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีนี้ในประเทศไทย

การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาหาอุบัติการณ์การเกิดภาวะโภคสมซ้ำและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในแต่ละดับชั้นต่ออุบัติการณ์ ในแม่โคนมลูกผสมจากฟาร์มแม่โคนมเกยตบรรยายย่อย

อุปกรณ์และวิธีการ

1. โครงสร้างของข้อมูลและการจัดการข้อมูล

ใช้ข้อมูลรายตัว และการผสมเทียมจากแม่โคนมของฟาร์มโคนมเกษตรกรรายย่อย ที่อยู่ในฐานข้อมูลตามระบบสารสนเทศโคนมผสมเทียมของศูนย์วิจัยการผสมเทียมและเทคโนโลยีชีวภาพ เชียงใหม่ โดยคัดเลือกแม่โคที่อยู่ในลำดับท้องที่ 1 ถึง 6 และการคัดลอกเกิดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2544 ถึงเดือนกันยายน ปี พ.ศ. 2545 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย หมายเลขแม่โค วันที่แม่โคคลอดครั้งล่าสุด ลำดับท้อง สายพันธุ์ วันที่แม่โคได้รับการผสม จำนวนครั้งที่แม่โคได้รับการผสม ผลการตรวจการตั้งท้อง ใช้ชุดคำสั่ง (procedure:PROC) ในโปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Analysis System เวอร์ชัน 9.0 (SAS, 2005) ในการจัดข้อมูล

ทำการคัดเลือก สอบถาม (query) จัดการและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วย PROC SQL (Prairie,2005) สร้างตารางด้วย PROC FREQ เพื่อแสดงจำนวนแม่โคที่ผสมช้ำ (repeat breeder) ที่เกิดขึ้นภายในระยะเวลาหนึ่งปี โดยแบ่งตามระดับของปัจจัยดังต่อไปนี้ ระดับสายเลือดไฮโลสไตน์ ลำดับห้องและอุคุกาลที่คลอด การแบ่งระดับชั้น (class) ในแต่ละปัจจัยมีดังนี้ ระดับสายเลือดไฮโลสไตน์แบ่งออกเป็น ระดับสายเลือดต่ำกว่า 75% (<75%HF) ระดับสายเลือด 75% ถึง 87.5% (75-87.5%HF) และระดับสายเลือดสูงกว่า 87.5% (>87.5%HF) ลำดับห้องแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ลำดับห้องที่ 1, ลำดับห้องที่ 2 และลำดับห้องตั้งแต่ 3 ขึ้นไป ส่วนอุคุกาลแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ อุคุร้อน (มีนาคม-มิถุนายน) อุคุฝน (กรกฎาคม-ตุลาคม) และอุคุหนาว (พฤษจิกายน-กุมภาพันธ์) (ชนู และคณะ, 2545) และกำหนดให้แม่โคระดับสายเลือดสูงกว่า 87.5% แม่โคลำดับห้องตั้งแต่ 3 ขึ้นไปและอุคุร้อน เป็นระดับชั้นเปรียบเทียบ (reference class) จำนวนแม่โคที่ใช้ในการศึกษาภายหลังจากทำการจัดการ ข้อมูลประกอบด้วยแม่โคจำนวน 3,372 ตัวจากฟาร์มโภนุมของเกษตรกรรายย่อยจำนวน 591 ฟาร์ม รายละเอียดและโครงสร้างของข้อมูลได้แสดงไว้ใน Table 1 และเนื่องจากแม่โคคลอดที่ระยะเวลา ต่างๆ กัน ระยะเวลาที่แม่โคสัมผัสกับความเสี่ยง (risk exposure time) จึงแตกต่างกัน ดังนี้จึงได้กำหนด ระยะเวลาในการศึกษาสำหรับแม่โครายตัวปีนี้เวลา 365 วันเหลือคลอดเพื่อให้ระยะเวลาสำหรับ การสัมผัสกับความเสี่ยงเท่ากัน แม่โคที่ผสมมากกว่า 3 ครั้งจะถือว่าเป็นแม่โคผสมช้ำ (Zemjanis, 1980) และกำหนดอุบัติการณ์ (incidence) ของภาวะโคผสมช้ำ คือ สัดส่วนของจำนวนแม่โคที่ผสมช้ำที่เกิดขึ้น ในหนึ่งเดือน ประชากรแม่โคที่มีความเสี่ยง ซึ่งในที่นี้ประชากรแม่โคที่มีความเสี่ยง คือ แม่โคที่คลอด ในช่วงระยะเวลาที่ระบุข้างต้น

2. การวิเคราะห์ทางสถิติ

เนื่องจากจำนวนแม่โคผสมช้ำที่เกิดขึ้นใหม่เป็นตัวแปรที่เป็นการนับ (count variable) และเป็นค่าที่ไม่ติดลบ (non-negative integer value) ซึ่งมีการกระจายตัวแบบปัวซอง การวิเคราะห์โดยใช้สมการลีกอสเซนต์ร่องจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าการวิเคราะห์โดยใช้สมการลดด้อยแบบปกติ (ordinary linear regression) (Allison, 1999)

ทำการหาความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดภาวะโคผสมช้ำกับปัจจัยที่สนใจ โดยตัวแบบ (model) ในการทดสอบประกอบด้วย ตัวแปรตาม คือ จำนวนแม่โคที่ผสมช้ำที่เกิดขึ้นใหม่ และตัวแปรอิสระ หรือปัจจัยที่ศึกษา ได้แก่ ลำดับห้อง สายพันธุ์ และอุคุกาลที่คลอด การทดสอบมีตัวแบบดังต่อไปนี้

$$\log P(Y = y) = \beta_0 + \beta_1 BR + \beta_2 PAR + \beta_3 CS + \varepsilon$$

เมื่อ Y = จำนวนของแม่โคที่ผสมช้ำที่เกิดขึ้นใหม่ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา

y = the actual realization of Y

β_0 = intercept

β	= regression coefficient ของแต่ละปัจจัย
PAR	= อิทธิพลคงที่ (fixed effect) จากลำดับท้อง
BR	= อิทธิพลคงที่จากกลุ่มของสายพันธุ์
CS	= อิทธิพลคงที่จากคุณภาพที่คลอด
ϵ	= ความคลาดเคลื่อนสุ่ม (random error)

ค่า regression coefficients (β) เป็นค่า natural logarithm ของสัดส่วนของอุบัติการณ์แม่โภคสมช้ำ (ratio of incidence) (Stokes *et al.*, 2000) ของแต่ละระดับของปัจจัยเสี่ยงที่เปรียบเทียบกับระดับชั้นที่กำหนดให้เป็นระดับชั้นเปรียบเทียบของปัจจัยนั้นๆ เช่น เปรียบเทียบระหว่างแม่โภคให้นมท้องแรกซึ่งเป็นระดับชั้นในปัจจัยลำดับท้องกับแม่โภคให้นมตั้งแต่ท้องที่ 3 ขึ้นไป (ระดับชั้นเปรียบเทียบ)

ทำการวิเคราะห์โดยใช้ชุดคำสั่งใน PROC GENMOD (Allison, 1999) โดยมีคำสั่งเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์โดยทั่วไป ซึ่งได้แก่ การกำหนดเงื่อนในการกระจายตัวเป็นแบบปัวซอง (dist = poisson) ระบุฟังก์ชัน link เป็นฟังก์ชันแบบ log (link=log) และกำหนด off set เป็นค่าล็อกธรรมชาติของจำนวนประชากรแม่โภคที่มีความเสี่ยง ทำการคำนวณค่า odd ratio จากค่า β ที่ได้จากตัวแบบ โดยการคำนวณค่า exponential ของ β ค่า odd ratio ที่มากกว่า 1 แสดงว่าแม่โภคที่อยู่ในระดับย่อของปัจจัยนั้น มีอุบัติการณ์ผสมช้ำมากกว่าแม่โภคที่อยู่ระดับชั้นเปรียบเทียบ ในทางตรงกันข้ามหาก odd ratio มีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าปัจจัยนั้นทำให้แม่โภค มีอุบัติการณ์ผสมช้ำลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับระดับชั้น เปรียบเทียบ การทดสอบทางสถิติกำหนดระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

3. การทดสอบความเหมาะสมของตัวแบบทางสถิติ

การทดสอบความเหมาะสมของตัวแบบเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีการกระจายตัวแบบปัวซอง เนื่องจากปัจจัยที่มักจะพบได้แก่ overdispersion ซึ่งจะส่งผลให้การทดสอบทางสถิติได้ค่าประมาณที่สูงเกินจริง (overestimation) ทำให้ความคลาดเคลื่อนจาก type I error มีค่าสูง ดังนั้นจึงทำการประเมินความเหมาะสม (good of fit) ของตัวแบบโดยพิจารณาจากค่า deviance / degree of freedom และค่า pearson Chi-Square/degree of freedom (Stokes *et al.*, 2000 ; Littell *et al.*, 2002)

Table 1. Data structure of repeat breeder cows by sub-level factors

Variable	Total number of repeat breeder cows	Total number of cows at risk	Incidence rate
Breed			
<75%HF	24	282	8.51
75-87.5%HF	224	2020	11.09
>87.5%HF	120	1070	11.21
Parity			
1	125	1082	11.55
2	94	807	11.65
≥ 3	149	1483	10.05
Season of calving			
Hot	155	1027	15.09
Rainy	76	1353	5.62
Winter	137	992	13.8

ผลการทดลอง

อุบัติการณ์ผสมซ้ำในแต่ละระดับชั้นของปัจจัยแสดงรายละเอียดใน Table 1 ส่วนผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยต่ออุบัติการณ์แสดงใน Table 2

ผลการศึกษาพบว่าแม่โคที่คลอดในฤดูฝนมีสัดส่วนอุบัติการณ์แม่โคผสมซ้ำน้อยกว่า ($\text{odd ratio} = 0.37, p < 0.0001$) แม่โคที่คลอดในฤดูร้อนแต่ไม่มีความแตกต่างระหว่างแม่โคที่คลอดในฤดูร้อนกับฤดูหนาว ไม่พบความแตกต่างระหว่างแม่โคสายเลือดระดับ 75% อีก 87.5% เมื่อเปรียบเทียบกันแม่โคสายเลือดระดับสูงกว่า 87.5% และไม่พบความแตกต่างจากปัจจัยลำดับท้องโดยที่ตัวแบบที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นตัวแบบที่มีความเหมาะสม (model fit) ซึ่งมีค่า deviance/df และ pearson Chi-Square/df 1.18 และ 1.12 ตามลำดับ

Table 2. The association between factors and incidence of repeat breeder

Variable	Estimate	Standard error	Wald 95% CI	Odd ratio	P value
Intercept	-1.9	0.14	-2.17,-1.63	-	<0.0001
Breed					
>87.5%HF			reference class		
75-87.5%HF	0.002	0.12	-0.22,0.23	1.00	>0.05
<75%HF	-0.23	0.23	-0.67,0.21	0.79	>0.05
Parity					
>3			reference class		
2	0.11	0.13	-0.15,0.37	1.12	>0.05
1	-0.01	0.12	-0.25,0.24	0.99	>0.05
Season of calving					
Hot			reference class		
Rainy	-0.99	0.14	-1.27,-0.71	0.37	<0.0001
Winter	-0.09	0.12	-0.32,0.14	0.91	>0.05

วิจารณ์

การศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าปัจุบันแม่โคผสมซ้ำยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญในการเลี้ยงโคนม โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ถูกกาลที่แม่โคคลอด

เนื่องจากปัจจุบันแม่โคนมส่วนใหญ่ของประเทศไทยมีระดับสายเลือดสูงกว่า 75% (กรมปศุสัตว์, 2548) การเปรียบเทียบภาวะโโคผสมซ้ำระหว่างกลุ่มแม่โคที่มีสายเลือดระดับ 75% ถึง 87.5% และระดับสูงกว่า 87.5% จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจ ผลจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าอุบัติการณ์ผสมซ้ำในแม่โคทั้งสองกลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน ดังนั้นหากเกยตรรมีการจัดการที่ดีและมีศักยภาพเพียงพอ การเลี้ยงแม่โคนม ในระดับเลือดที่สูงที่มีแนวโน้มให้ผลผลิตสูงกว่าแม่โคสายเลือดต่ำ จึงยังคงเป็นทางเลือกหนึ่ง สำหรับเกยตรร ในขณะเดียวกันก็ไม่พบความแตกต่างทางสถิติของอุบัติการณ์ผสมซ้ำในกลุ่มแม่โค ระดับสายเลือดต่ำกว่า 75% กับกลุ่มแม่โคระดับสายเลือดไฮโลสไตน์สูงกว่า 87.5%

การศึกษานี้พบว่าลำดับห้องไม่มีผลต่ออุบัติการณ์ผสมช้า ปัญหาแม่โภคสมช้าจึงมีโอกาสเกิดได้ในทุกลำดับห้องในระบบการเลี้ยงโดยเกยตรรรายย่อย ผลการศึกษานี้มีแตกต่างจากรายงานในต่างประเทศที่พบว่าแม่โภคลำดับห้องที่สูงขึ้นจะมีความเสี่ยงต่อการผสมช้ามากขึ้น (Moss *et al.*, 2002) แต่อย่างไรก็ตามมีรายงานว่าลำดับห้องมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาระบบสืบพันธุ์หลังคลอดและปัญหาระบบสืบพันธุ์หลังคลอด เช่น ภาวะรกษา ภาวะดูดูก้อนเสบ เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ มีความสัมพันธ์กับการผสมติดในลำดับต่อมๆ (Grohn and Rajala-Schultz, 2000) และเป็นปัญหาพบได้ทั้งในแม่โภคห้องแรกและแม่โภคลำดับห้องสูงๆ จึงทำให้ปัญหาผสมช้าเป็นปัญหาที่สามารถเกิดขึ้นกับแม่โภคทั้งสองกลุ่มข้างต้น

จากการวิเคราะห์พบว่าอุดuctus lactiferous เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญยิ่งต่ออุบัติการณ์ผสมช้า กลุ่มแม่โภคที่มีอุบัติการณ์ผสมช้าที่ค่าเป็นกลุ่มแม่โภคที่คลอดในฤดูฝน ทั้งนี้เกิดขึ้นเนื่องจากแม่โภคที่มีการคลอดเกิดในฤดูฝน จะมีการผสมในช่วงประมาณ 3 เดือนหลังคลอด หรือประมาณในช่วงปลายฤดูฝนและช่วงต้นถึงกลางฤดูหนาว ดังนั้นกลุ่มแม่โภคที่มีปัญหาพบกับสภาพอากาศที่เย็น และได้รับผลกระทบจากโภชนาการน้อยกว่าเนื่องจากฤดูฝนและต้นฤดูหนาวอาหารขยายบั้งมีเพียงพอ ผลที่ได้เนื่องจากสอดคล้องรายงานที่พบว่าอัตราการตั้งห้องจะมีค่าสูงในฤดูหนาวที่ได้ศึกษาในฟาร์มแม่โภคนมขนาดกลาง (ธนูและคณะ, 2545; ปราจีนและคณะ, 2544) และสอดคล้องกับรายงานของพัชรินทร์และคณะ (2542) ที่ได้ทำการศึกษาในแม่โภคนมที่เลี้ยงในศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ที่พบว่าแม่โภคที่คลอดในฤดูร้อนจะมีการผสมในฤดูหนาวและมีอัตราผสมติดดีที่สุด ในขณะที่แม่โภคที่คลอดในฤดูร้อนการผสมของแม่โภคกลุ่มนี้จะเกิดในช่วงปลายฤดูร้อนและฤดูฝนช่วงต้นซึ่งระดับค่า THI (Temperature-Humidity Index) มีค่าสูงในช่วงเดือนตั้งแต่ล่าสุดส่งผลให้ แม่โภคได้รับผลกระทบจากความเครียดเนื่องจากความร้อนส่งผลให้อัตราผสมติดลดลง (Bagnato and Oltenacu, 1994)

จากการศึกษารั้งนี้จะเห็นได้ว่าอุดuctus lactiferous เป็นปัจจัยเพียงปัจจัยเดียวที่มีผลต่อภาวะผสมช้าในขณะที่ปัจจัยด้านสายพันธุ์และลำดับห้องซึ่งเป็นปัจจัยภายในตัวแม่โภค ไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งที่อาจจะเป็นไปได้ว่าอิทธิพลจากปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลในระดับสูงทำให้อิทธิพลภายในตัวแม่โภคแสดงออกไม่เด่นชัด และปัจจัยภายนอกอื่นๆ ที่สำคัญและน่าจะมีความเกี่ยวข้อง ได้แก่ ระดับของการจัดการฟาร์ม และการจัดการโภคนม ปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาระบบสืบพันธุ์ภายในหลังคลอด ซึ่งในการศึกษาต่อไปควรจะครอบคลุมถึงปัจจัยเหล่านี้

ข้อแตกต่างจากรายงานอื่นๆ ของการศึกษารั้งนี้ คือ การใช้ตัวแบบลือกเส้นตรงในการหาอุบัติการณ์และประเมินค่าทางสถิติ ซึ่งวิธีการนี้เป็นวิธีการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับการทดสอบทางสถิติสำหรับข้อมูลที่เป็นอัตราการเกิดหรืออุบัติการณ์ของเหตุการณ์ที่ผู้วิจัยสนใจ (Gasqui and Barnouin, 2003) ในขณะที่ข้อจำกัดของรายงานนี้ คือ จำนวนตัวแปรที่ศึกษาขั้นนี้ไม่มากนักเนื่องจากข้อจำกัดด้านข้อมูลที่ได้ทำการเก็บบันทึก ดังนั้นระบบจัดเก็บข้อมูลทางด้านสุขภาพและระบบวิทยา จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและควรได้รับการสนับสนุนและพัฒนาต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงค่าอุบัติการณ์ภาวะโภคสมช้าในแม่โภคนมลูกผสมโอลส์ไตน์ ที่เลี้ยงโดยเกยตรรรายย่อย โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ อุดuctus lactiferous ที่แม่โภคคลอด ผลการศึกษาที่ได้เนื่องจากสามารถใช้เป็นแนวทางในการเฝ้าระวังปัญหาการสืบพันธุ์และใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานทางระบาดวิทยา ในการแนะนำส่งเสริมสำหรับการเลี้ยงโภคนมในระดับเกษตรรายย่อย

เอกสารอ้างอิง

กรมปศุสัตว์ 2548. http://www.dld.go.th/biotech/Source%20Docs/Statistics/Statistics%20_48_VS_47.htm.

ขัยเทพ พูลเบทต์ จตุรงค์ วงศ์สนิท และธีระ รักความสุข 2544. ปัญหาสุขภาพของโคนมที่เลี้ยงในฟาร์มรายย่อยในเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ระหว่างตุลาคม 2542 ถึงกันยายน 2543 เรื่องเต็มการประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 39 สาขาสัตว์-สัตวแพทย์ การประชุมทางวิชาการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 39. วันที่ 5-7 กุมภาพันธ์ 2544. หน้า 376-380.

ธนุ กิจ โภคภูมิมนทร์ เกียรติศักดิ์ ตันเจริญ และ วิทยา สุรยาสถาพร 2545. ปัจจัยแวดล้อมการผลิตที่มีผลต่ออัตราการตั้งท้องระดับผู้ง่ำในฟาร์มโคนมไทย การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 40 สาขาสัตวแพทย์. วันที่ 3-5 กุมภาพันธ์ 2545. หน้า 390-397.

ปราจีน วีรกุล, ไกรวรรณ แหงษ์ยันตรชัย, กิตติ มหาวิรุพห์, สาโรช งามข่า, พรชัย สุวรรณภิรัมย์, วินัย กระแสงสินธุ์โภุมล, อุยุทธ์ หรินทรานนท์, สันติ ประสิทธิผล และ ไฟโรมน์ อัมพันวงศ์ 2544ก. รอยโรคและผลการแยกเชื้อยูเรียพลาสมາจากอวัยวะสืบพันธุ์ในแม่โคนมปกติและแม่โภคที่มีปัญหาสมช้ำ. เวชสารสัตวแพทย์ 34(4): 33-40.

ปราจีน วีรกุล 2544ข. การศึกษาและแก้ไขปัญหาการสูญเสียตัวอ่อนระยะต้นในโคนม รายงานวิจัย ฉบับสมบูรณ์ โครงการการศึกษาแก้ไขปัญหาการผสมติดยากและการสูญเสียคัพกระยะต้น ในโคนม. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. 192 หน้า.

ปราจีน วีรกุล 2546. โรคติดต่อทางการสืบพันธุ์ในโคนมไทย : สถานการณ์ปัจจุบันและแผนรองรับ ในอนาคต เอกสารสรุปการประชุมวิชาการโคนม "น้ำนมโคงุณภาพสู่ผู้บริโภค" วันที่ 23-24 มกราคม 2546. โรงพยาบาลราชวิถี ปรีนเซส. หน้า 45-54.

พัชรินทร์ สนธิไฟโรมน์, สาหายา ทรัพย์รอด และประภาส นhinชัย 2542. สมรรถนะความสมมูลรัณพันธุ์ และการให้ผลผลิตของโคพันธุ์ไฮโลสไตน์ที่นำเข้าจากประเทศแคนาดา การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 37 สาขาสัตว์ สาขาสัตวแพทยศาสตร์ วันที่ 3-5 กุมภาพันธ์ 2542. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ. หน้า 237-248.

สุนิรัตน์ เอี่ยมละมัย 2546. โรคติดต่อทางการสืบพันธุ์ในโคนมไทย : สถานการณ์ปัจจุบันและแผนรองรับ ในอนาคต เอกสารสรุปการประชุมวิชาการโคนม "น้ำนมโคงุณภาพสู่ผู้บริโภค" วันที่ 23-24 มกราคม 2546. โรงพยาบาลราชวิถี ปรีนเซส. หน้า 55-67.

Allison, P.1999. Logistic regression using the SAS system : Theory and Application. Cary, NC, SAS institute Inc. 288 p.

- Bagnato, A. and P.A. Oltenacu. 1994. Phenotype evaluation of fertility traits and their association with milk production of Italian Friesian cattle. *J Dairy Sci.* 77:874-882.
- Gasqui, P. and Barnouin, J. 2003. Statistical modeling for clinical mastitis in the dairy cow : problems and solutions. *Vet Res.* 34: 493-505.
- Grohn, Y.T, and Pajala-Schultz. 2000. Epidemiology of reproductive performance in dairy cows. *Anim Reprod Sci.* 60-61:605-14.
- Littell, R.C., Stroup, W.W. and Freund, R.J. 2002. SAS for linear model. SAS institute Inc. Cary, NC. 466 p.
- Lucy, M.C., 2001. ADSA foundation scholar award. Reproductive loss in high-producing dairy cattle: where will it end. *J. Dairy Sci.* 84, 1277-1293.
- Moss, N., Lean, I.J., Reid, S.W.J. and Hodgson, D.R. 2002. Risk factors for repeat-breeder syndrome in New South Wales dairy cows. *Pre Vet Med.* 5(2): 91-103.
- Prairie K. 2005. The essential PROC SQL handbook for SAS users. SAS institute Inc., Cary, NC, USA 572 pp.
- Stokes, M.E., Maura, E., Charles, S.D. and Gary, G.K. 2000. Categorical data analysis using the SAS system, second edition, Cary ,NC:SAS Institute Inc.
- Zemjanis, R., 1980. Repeat-breeding or conception failure in cattle. In: Current Therapy in Theriogenology. edited by D.A Morrow. Saunders, New York, pp. 205-213.

The study of factors effects on the incidence of repeat breeder in cross bred dairy cows using log-linear model.

Veerasak Punyapornwithaya^{1*}, Sorn Teepatimakorn² and Sarawuth Chaiprasat³

¹Faculty of Veterinary Medicine ChiangMai university Muang ChiangMai 50100

²Chiangmai Artificial Insemination and Biotechnology Research Center, Muang Chiangmai, 50300

³Livestock Semen Production Center Inthanont Royal Project, Muang, Chiangmai, 50300

*Corresponding person: Email : pveerasak@yahoo.com

ABSTRACT

Individual and reproductive data from 3,372 dairy cows from 591 small holder dairy farms recorded by Chiangmai A.I and Biotechnology research center were studied to determine the relationship between factors and incidence of repeat breeder. Factors included level of Holstein breed, season of calving and parity. The association between factors and ratio of incidence was analyzed by using log-linear model with Poisson distribution function (PROC GENMOD, SAS version 9.0). The result revealed that cows calving during hot season and had a higher incidence of repeat breeder than cows calving during rainy season ($p<0.0001$). However, the incidence was not different between groups of Holstein breed and parity. This study suggested that the incidence of repeat breeder in small holder dairy farm can be occurred in all parity but cows calving during hot season had a high incidence of repeat breeder.

Keywords: repeat breeder, log-linear model.